

ÖRÖMHÍR

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

Tél és tavasz között

Március átmeneti ideje. Várjuk a tavaszt, a jótét és azt, hogy mindenek elkerültével a kedvünk is jobb legyen. Már az idei március megtérfált benyomása a tél utolsó jókora érzése sok hivat, a várakozás azért most is bennünk van. De a tavasz elérkezte minden évben valamilyen módon a Húsvétig, a költők. Egyszeren addig a tápi azonban készülődünk, virgünk fogunk. A nagybetű lelkület nem engedi, hogy az, amit nagy és beteljesült télen legyünk berögzünk.

Aztán elérkezik a Húsvét ünnepe, és egy szempillantás alatt minden megváltozik. Félkelet módon is érezzük a változást, amely kézzelfoghatóvá vált az életünkben: a telet legyőzte a tavasz, a rossz hangulatokat az életkedv, a jóllét az élet, a gonosz Krisztus. Kilépünk az otthonunkból, elindulunk a kinti programokra, nyitottá válunk a külvilág felé, de kilépünk önmagunkból is, hiszen látjuk, hogy a környezetben minden az új életéről, a szépségről és a reményről szól.

Jó ilyenkor rácsodálkozni a kis dolgokra is: egy strág, egy erdekes formájú felhő, a napfény, mosolygó emberek, a gyertya lángjának járása vagy a szép húsvéti szalvéta. Ha a szemünkön túl ezek a dolgok eljutnak az értelmünkig, s nem csupán a kinttendő papírokat és eszköket látjuk, a poitika és gazdasági helyzettel kapcsolatos beszámolókat hallgatjuk, ha van időnk megállni és rácsodálkozni a kis dolgokra, akkor a világ más lesz és megváltozik. Aztán elgondolkodunk azon, hogy tőlük is lett más ez a már jól megszokott, öreg világ, s valamikor majd rájövünk, hogy a világ olyan maradt, amilyen volt – mi változtunk meg benne: valóban észrevesszük, nem csupán nézzük, mert rájövünk, hogy igenis sok jó van a környezetünkben és az ott élő emberekben, mert hiszen Isten soha nem alkot selejtes. A változás, a remény és az új élet karmjátásmira varc: „En vagyok az élet” – mondja Krisztus. (Jn 14,6)

Gyermekek oldala

A nagyböjti időszakban minden pénteken keresztúti ájtatosságot szoktunk végezni. Ez egy olyan imádság, melynek során végigvesszük Jézus szenvedésének állomásait, s elgondolodunk azon, hogy ezt a sok kínt értünk is vállalta.

Pirosítsd a képeket és a címeket, s megtudod, mennyi mindent vállalt Jézus a megváltásunkért!

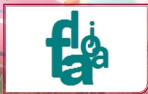

- Jézust leveszik a keresetről
- Jézust megfosztják ruhájától
- Jézus találkozik a síró asszonyokkal
- Veronika letörli Jézus arcát
- Jézus a vállára veszi a keresztet
- Cirenei Simon segít vinni a keresztet
- Jézust keresztre feszítik

- Pálátus halála iréli Jézust
- Jézus találkozik az Édesanyjával
- Jézus először esik el a kereszttel
- Jézus harmadszor is esik el
- Jézus meghal a kereszten
- Jézust sírba helyezik
- Jézus másodszor esik el

Az összes állomás számból vedd el annyit, ahányan segítettek az Urat a keresztútja során, majd oszd el azzal a számmal, amennyiszor Jézus elesett a kereset súlyja alatt! Végül vond, ahány apostol jelen volt Jézus keresztjénél! Mi jut eszedbe az eredményről! Péter apostol és a lohas kapcsán?

Az összes katolikus templomban, így nálunk is van keresztút. A betűhalmazokból megfejtethed, honnan származnak, és miből készültek a templom fala mentén látható kicsi faragott szobrok.

Amikor keresztutat járunk az állomások között énekelhetjük ezt:
Keresztúton követünk, Jézus Téged szeretünk,
Szenvedésed égi jut: így jutunk a mennybe fel!

Az állók összeállításai: ???

Szervezők: Erdődrőlés Fekete Ágnes, Kocsis Zsuzsanna, Körmendyné Polgár Csenge, Németh Krisztina, Sónka Zoltán, Vincze János • **Nyomdai kivétel:** Nyomdai Ütletek Kft. (7300 Szekszárd, YH M. u. 3.) • **Felkülső vezető:** Jankovics Zoltán • **Kiadó:** Szűz Mária Szegélyesek Szövegegyháza (9900 Zalaegerszeg, Árkádszög utca 100.) • Telefon: 92/320-020 • E-mail: zeg3@martinus.hu • Internet: <http://zeg3.martinus.hu> • **Tördelés:** Martinus Könyv- és Polymont Kiadó • **Felkülső kiadó:** Dr. Körmeyek Róbert • Az újsághoz található cíkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Plébániai vacsora

Plébánosunk közösségünkről álmódott tervének újabb állomása volt a „második plébániai vacsora”.

Egy étkezés (legfőbbesör) nem attól válik eseménnyé, hogy mit eszünk, hanem attól, hogy kivel/kikkel történik.

A plébániai vacsora a találkozás alkalma. Idén – január 27-én – közel kilencvenen foglaltunk helyet a Mindszenty iskola ebédlőjében, hogy együtt tökbessünk pár órát azokkal, akiket látunk a templomban hétről hétre, de még nem tudunk megismerkedni velük. A vacsora előtt egy ügyes ötlettel kezdtük el az ismerkedést, jótékos feladatokat kaptunk, különféle kérdésekkor jártuk körbe az asztaltársaságot. A válaszokból azt is megtudhatuk, hogy egy komoly anyukának is volt osztályfőnökije, és bizony többen csak az utolsó napon jelentkeztek a vacsorára.

A jókedvű oldódás után következett a vacsora, majd a közvetlen szomszédainkkal is elbeszélgethettünk.

A legkisebbek számára jóték volt a tornateremben, a felnőttek pedig egyre több nevet tanultak meg az este folyamán. Kocsis Zsuzsa és Kéry Henriett szervező munkája megmutatta, milyen az, amikor egy közösség nem csak működik, hanem él is.

Láthatjuk, Iubi atya „milyen jól” álmódik!

Bemélem, a hagyomány folytatódik, jövőre még többen újuk körbe a közös asztal, beszéljük meg egymást ismerősökből az utcán, a közösség más rendezvényein.

Kedves Övöső, a harmadik Plébániai vacsorán találkozunk???

Szánty Angéla

Mi a különbség a boldog és a szent között?

A Katolikus Egyház tanítása szerint szentek azok, akik méltók az Úr soine látására, mert földi életük során hősies fokon gyakorolták a szeretetet, és törekedtek az evangéliumi parancsok, tanácsok megtartására, vagy az életüket feláldozva tették tanúbizonyosságot a hitükről.

A boldogokat helyi tisztelet, a szerneket pedig általános tisztelet övezi. A boldoggá avatást idegen szóval beatificatio-nak, a szenté avatást canonizatio-nak, bár az előkészítő eljárat egyaránt szenté avatási eljárásnak nevezik.

A boldoggá avatás során bizonyított ún. élet-szentséget nem kell újra vizsgálni és bizonyítani az esetleges szenté avatás során, de újabb csodára és a kisofoledet tiszteletre viszont már szükség van ahhoz, hogy a boldogból szent lehessen. A szenté avatáshoz nem csupán az élet-szentségre, vagyis az érmek hősies gyakorlásának bizonyítására, hanem csodára is szükség van.

Jobbára olyan gyógyulást tekintenek csodának, amire az orvosok semmi esélyt nem láttak, vagyis valamilyen gyógyíthatatlan betegségből történő felépülést. A csodát annak tulajdonják, hogy akiből irádozokat, és az közbenjárt értük.

A vértanúk esetében nincs szükség csodára: míg másoknak az egész életük során kell az érmeket hősiesen gyakorolniuk, addig a vértanúk mindent a halálukkal bizonyítják.

Endrédné Föbete Ágnes

Farkas Zoltán

Isten jelenlétét hordozó ember

Megsorrént a telefonom, már vártam a hírt, tudtam, hogy bekövetkezik: Hazakötözött! Füg sirnam... s aztán azon kaptam magam, hogy mosolygok, mert tudtunk, öszönlötték a szívembe a kedves, örömteli emlékek, megtapasztalások sokasága. Leírni mindent, lehetetlen... elmesélem az elmesélhetetlent.

Látom magam előtt, amikor mennek a Mária Magdolna templomba. Kettőn vannak, egy kedves, kis aszszony, és mellette a határozott léptű férje. Első kisgyermekemet toltam a bubakocsiban. Rám mosolygott a tekintetük. Sebesen lépkednek, legtöbbször gyalogosan, esetleg kerékpárral közlekednek. Felfigyeltem a ruhájára, olyan érdekes volt az öltöny kabátja. Különös gombok, s vállpánt, jelvény is van rajta. Bányász? Szentmisén figyeltem fel rá újra, ő olvasta a szentlektét. Dallamos, jellegzetesen kedves, de határozott hang. Szolgált az Úr asztalánál. Kik ezek az emberek?

Vonzott feléjük a kíváncsiság, szerettem volna megismerni őket. Akkor még nem értettem, hogy érdeklődésem hajtóereje az Atya iránti vágyam volt, mert ők Isten jelenlétét hordozták.

Zoli fiatal legényként papnak készült, már a szülői házban a hitbe gyökeresedett. Az Úr azonban más úton szólította meg az Ő szolgálatára. Csodálatos, erős aszszonyt adott mellé társul, Mártit; áldott gyermekekkel

ajándékozta meg házasságukat. Lelkipásztori kiegészítőnek kente fel Menzelyi Atyánk, hogy személyes példáján, életén, családján, hivatásán, szabadidején keresztül egész emberként szolgálja őt. Köztünk, velünk élő hiteles tanúként állította az Úr az emberek közösségébe.

Az első személyes találkozás hamar elkövetkezett. Családos közösségünk alakulásának helyszíne a Kávárta kápolna volt, amit szinte a két kezével újtott fel gondozója, gazdája volt hosszú éveken keresztül, rendszeresen vezetett Igeliturgákat. Márti és Zoli együtt terehék Isten útjára családunkat. Sosem hiányoztak összejöveteleinkről, hűséges vezetőink voltak. Tőhik tanultunk meg szokolozni, saját szavainkkal imádkozni, bégélni, szentségimádáson, virrasztáson részt venni, dicsőíteni... örvendezni a teremtés ajándékai által Istenben; általuk Egyházunk gazdsága tárult fel előttünk.

Zoli és Márti, Márti és Zoli; a két ember hitben, hűségben, emberségben elválaszthatatlanok voltak előttünk.

Mint élő filmszalag, villannak belém a képek. Zoli bácsi vidám füttyöreszésére, danielázására ébredtetünk: hasatokra süt a nap, hétalvólé! Kócos fejek bukkannak elő a beözött sátrainkból. Még kora reggel volt családos közösségi táborunkban, de ő már a jéghideg patakban is megfereződött. A gyerekek úgy, ahogy voltak, püssámában, mezítábas csokrokban gyűltek köréje: – Ma hova

dóan tevékenykedett, Isten dicsőségére. Az erős, bátor férfi gyengéd szeretettel, gyermeki bizalommal kérte hű imában Szűzanya közbenjárását. Égi Édesanyánkba, Máriába kapaszkodott a saját gyengeségeivel és testét rendszeresen gyötörő ízületiával való küzdelmeiben.

Hosszú éveken keresztül az Apáczai ÁMK adott helyszínt a keretvárosi közösség vasárnapi szentmiséjének. Zoli hűséggel vett részt hétről-hétre a misék előkészületeiben, utómunkálatokban; kedvesen rendezgette a ministránsokat, vezette be őket hitünk mélységeibe. Ugyanígy a Zárda kápolnában is a család miséin. Ott és akkor szolgált, amikor és ahol szükség volt rá; személy- és papválogatás nélkül ment, ha hívták bármelyik plébánia bármelyik fiújára is. Isten légkörében élt, neki ez természetes volt. Ő észrevétlen, de igazán benne élt az Egyházban.

Soha nem elégedetlenkedett, mindent elfogadott, amit kapott, ami történt vele. Mindent Isten kezéből vett. Elfogadta a nehézséget is, alázattal, és mert kellett, Mártival helyt álltak az unokák mellett is.

Mindent szeretett ebben a világban, de nem birtoklással, nem ragaszkodással. Talán ezért is kapott nyugdíjasan éveiben egy kertesséket művelésre. A kerti munkákat nagy gondossággal végezte, mintha mindig is ezt tette volna. Amhez nyúlt, akkós fakadt belőle. Boldogsággal és csodálattal vitte haza Mártinak a tőre elfrakni való termékeket. Élte és tette a jót.

Mi váltzott meg az évek alatt? A mákos hajszíne össze váltott, de ő kortalan, mindig ugyanolyan, életvidám maradt. Sokan sokféle élményt élünk át vele, de egyben biztos vagyok, hogy mindannyunkban, akik találkoztunk vele, ismertük Isten lenyomatát hagyta bennünk, mély és maradóan nyomot. Lenti – Nagykanizsától Acsútóbozon keresztül szűzföldjéig, kárpátjai Zselyovány mindenki imádságszövegével szeretettel emlékezik rá. Igaz keresztény, igaz magyar; jó ember volt! Ujj Andrea

megyünk, Zoli bocs? -Ásétatunk Nagyvízszonyban! Bala-tonhelyéről. Ajjaj, újabb minimum 20 km, 2-14 éves gyermekekkel.. Már pakoltuk is hátizsájkainkat, úgy ahogy Zoli mutatta meg, hogyan fér el egy csöpp zsákban kétszer annyi, tízrészhez igazán szükséges holmi. Több rúcsafizér, remegtető dal, ima, természet kincseire rúcsodálkoztatása közben szinte észrevétlenül gyötörtük le a kilométereket, egyrészt. Erőssédtet lábunk, kitartásunk. Zoli nyakában mindig utazott egy aprócska gyermek. Az éppen fáradó nagyobbknak pont akkor nyomott egy frissen faragott, személyre szabott botot a kezébe, amikor nyafogásra gőrbűk a sojja. Aztán elhint eléltünk, s csak ezt hallottuk: Nahát, egy pompás kagyló, csiga őskövület, fosszill! Minden fáradt láb erőre kapott, mert kicsik és nagyok egyaránt hallani, látni akarták azt a rendkívül sok érdekességet, amit csak ő tudott. Még a legundokabb természetben is meglátta a jót, meglátta az Istent. Észrevette az őcsapat, vaddisznó dagonyát, a különleges kismadarakat. A legmeredekebb hegyoldalba is biztonsággal vitte fel a gyermekeket, akik vak bizalommal követték a csak általa ismert barlangokba. Megtelték a zsákok rízka, leryomatos őskövekkel, vascsőrára szánt csető gombákkal. Megelevenedettek a természettudományok, közel hozta mindenkéhez a természetéretet; s mindenem átragyogott a természet, a Teremtő iránti szeretete, és az élet iránti tisztelete.

Kora reggel volt, sokan gyülekeztünk a zabegyeszegl vasútállomáson, vonatos-gyalogos zárindoklatra indultunk Zoli vezetésével, egyházközségeink híveivel. A Somló-hegy előtt haladva Zoli a kíváncsiságunkunk hancutai ránk kacintott: látod a keresztet a tetetjén, ez az én hegyem! Gyakran utazom arra vonattal, félhangosan mindig megjegyzem.

A Páterrel (Szabai Attila atya), Gedeon Tamással, Mikóls Attila atyával és még sokan másokkal gyulog bejárta a Kárpát medence koszorúját. Talán a hazánknak, magyarság területének nem volt olyan szeglete, amit személyesen nem ismert volna, ne szeretett volna. Másfél-tillió lépés Magyarországon népszerű sorozatban Róckemberer Pállal járta be Dunántúl egy szakaszát; a keltúra útvonalak festésében ott a keze nyoma.

A mazelógus sokoldalúan gazdag tudása, elhivatott szakmai alázata többünk gyermekeinek a pályaválasztásában iránymatató volt. Rendkívül módon szerette, védte az Isten teremtette világot, s tisztelte az ember által alkotott épített környezetet.

Órémrel vett részt a Szent Család Óvoda felújításában. Nagyfokú érzékenységgel hajlott le a kicsinyekhez, támogatta a szükségét szerződöket, rászoruló családokat. Autója, sebér Suzukija mindig tele volt élelmiszer és ruha adományokkal. Önzetlen volt, s ha szükség volt rá, egészen biztos, hogy bárkinek segítségére sietett. Állan-

Jézussal az úton

Gondolatok a bér mátkozók imaösvényéről

„Gyertek, kövessetek engem...”

Mondta Jézus akkor, és hív minket ma is! Amikor az apostolokat ezekkel a szavakkal megszólította nem tudták mi lesz, mit jelent valójában Jézust követni. Hozzájuk hasonlóan mi sem tudtuk mi vár ránk, amikor nekivágtunk az imaösvénynek, amit segítők már előkészítettek nekünk.

Engem rögtön kíváncsiá tett és felkeltette az érdeklődésemet, s gondolat, a bér mátkásra készülő társaimé is. Kíváncsi voltam milyen utat járhatok be, mely kérdéseimre kaphatok választ. Az indulásra várakozva imádkozhattunk szereteteinkért, miközben egyre több gyöngy került a készülő rózsafüzére.

Amikor beléptem az első szobába egy levél fogadott. Egy szerető apa, Isten írta. Megízente nekem, hogy nagyon szeret, bárhol, bármikor és bármilyen körülmények között. Felhívta a figyelmemet arra, hogy van egy terve és ezt nem tudja megvalósítani nélkülem, ezért csatlakozzak hozzá. Örömmel elfogadtam a meghívást, bár nem tudtam, hogy mit kell tennem. Mivel megírta, hogy ő fogja majd a kezem és vezetni fog, rábízam magam.

Mentem tovább az ösvényen és egyre több ajtó nyílt ki előttem. Megtapasztaltam azt milyen érzés, amikor akár több téglányi bűn nyomja a vállamat és kicsoda felszabadító érzés, amikor megszabadulhatok tőle. Tudtam beszélgetni Istennel a vágyaimról, az érzéseimről, a kérdéseimről, a kéréseimről és hálát tudtam neki adni mindkettőre a sok jóért, amit már megkaptam tőle.

Az egyik szobában találtam egy ajándékot. Szépen be volt csoma-

golva, még massi is volt rajta. Kibontottam és a Szemlélek egyik ajándékát találtam meg benne. Azt ízezte, hogy próbáljak meg bölcs lenni. Tanuljam meg, mikor kell hallgatni; a világot, a különféle helyzeteket és a problémákat Isten szemével nézni.

A következő ajton belépve egy példabeszéd fogadott. A magvető. (Lk 8,4-15) Ott volt előttem a négy fajta talaj. Elgondolkodtam. Melyik vagyok én? Bízom megteszem azt, amit Isten rám bízott? Elvetem-e a magot mások szívébe? Hagyom, hogy gyökeret verjen, és jó termést hozzon? Ezekre a kérdéseimre kaptam választ, amikor kettesben lehettem Istennel.

A cserepek ott voltak előttem, bentnők a magok a más-más talajban. Az első cserépben két nagyobb kődarab volt és ebből semmi sem sarjadt. A második cserépben elszáradt, fonyadozó növények voltak, a harmadik cserép tele volt szűrés növényekkel. A tövises ágak között egy vésőngy, zöld hajás törekedett a fény felé. Az utolsó cserépben volt a jó és bő termés, a gondosan ápolt, öntözött, szépen kifejlett búza. Ez számomra azt jelentette és jelenti most is, hogy Isten éveikkel ezelőtt elvetett egy magot, amiből kikeltem.

Ezzel engem is meghívott, hogy legyek az apostolok „Gyertek, kövessetek engem...” (Mt 4,19) Benke Anna

Pajta Bál

Szűz Mária Szepítetlen Szíve-Plébánia

Egyházközségi Bál

2018. Április 28. - 19.00

Zalaegerszeg, Mindszenty Iskola tornaterme

Jegyek:

Felnőtt jegy: 3000 Ft

Dátójegy: 1500 Ft

Dresscode: Vidéki elegancia

A jegyek megvásárolhatók a Plébánia Hivatalban.

Brenner János, a vértanú pap, igazi példakép!

A ki példakép, az a személy előttünk jár, felnézhetünk rá, tanulhatunk tőle, mert pozitív mintát ad számunkra, a személyében megcsillogtatott, felragyogtatott benne valami különlegest az isteni kegyelem, mert az életszentség útján járt, s a szolgáló szeretet nyomdokain kívánt haladni.

Milyen nagy öröm érte az egész Magyar Katolikus Egyházat és a Szombathelyi Egyházmegyét, amikor a Szentatya tavaly jóváhagyta Brenner János boldoggá avatását, amelyre az idén, 2018. május 1-jén kerül sor Szombathelyen, ahová Dr. Székely János megyéspüspószerzettel várja a kedves zarándok testvéreket.

Tanúságtétel volt az ő élete, hivatás volt az áldozatos szolgálattal. Isten szent ügyét képviselve, az Ötárvaszentségben jelen lévő Jézust védelmezve, a Szentlélek vezetésére odafigyelve, Máris-tisztelettel. Olyan pap volt, aki lelkipásztor, „hátrányosági pásztor”, ahogy Ferenc pápa kérte papjaitól az „Evangelium öröme” című apostoli buzdításában. Mert Brenner János, Jézus, a legfőbb Pásztor példáját követte, ismerte a reá bízott nyújt, átitódott vele, kereste és tudta mire van szükségük, vigyázta öveit, és a lelkek üdvösségének munkálásában fáradozott imádságban és tettekben egyaránt.

Különleges kegyelmi ajándék volt a Brenner-család számára, hogy mindhárom fiútestvér László, János és József is a papi hivatás ajándékát kapta.

Túl vagyunk az I. világháborún, Trianon fájdalma eleven valóság, és a nagy gazdasági világválság nehéz évei sokak számára drámai helyzetet teremtettek. Ezen az időszakra, 1933. december 27-én született meg Brenner János. Csak azok tudják, milyen idők voltak ezek, akik benne éltek.

A mostani generáció, a ma nemzedéke sokat tudna tanulni a régiak áldozatvállalásaiból, lemondásaiból, igazkedéseiből; az erkölcsi értékek iránti nagyfokú érzékenységből, a küzdelemből, a fennmaradni és továbbadni számukra az akaraterőjükből, de mindenképpen az isteni reményben bízó hűség és állhatatos kitartásukból. Ők is tanúságtévők voltak!

Brenner János életének főbb állomásai: Szombathely – a kislgyermekkor (1931–40), Pécs – a ciszterci gimnáziumi évek (1940–46) újból Szombathely (1946–48) majd Zirc (1948–50), Budapest (1950–51), ismét Szombathely (1951–52) és Győr (1952–55).

S elérkezett a várva várt pillanat; az igazi mérföldkő életében, a pappá szentelése, melyre a szombathelyi Szent Boldogasszony-székesegyházban, 1955. június 19-én került sor. Ünneps jelemdatól Szent Pál apostoltól vett idézetet: „Az Isten szenteknek minden a járásra válik.” (Róm 8,28) Prímiciája a Szent Norbert-templom-

ban volt. Kovács Sándor püspök lelkipásztori szolgálati helyéül Rábakethelyt és főállás települését: Máriaújfut, Magyarlakot, Zsidát és Farkasot (1955–57) jellelte meg.

Amikor egy ember ellen merényléteket követnek el, azt nehéz elképzelni is, mit élhet át olyankor valaki, ha a motorkerékpárja elé fardőnőket dobnak, melyet csodás módon épségben túlél.

Kevesen képesek rá, hogy egy ilyen helyzetben ne vesztsek el a bátorságukat, mint Brenner János, hogy ne hátrójanak, ne futamodjanak meg. Ő képes volt rá! Rá igazak voltak a nyolc boldogság szavai, melyeket Jézus a hegyi beszédeben fogalmazott meg, „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert ők a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha miattam gyúznak és üldöznek titeket!.. Örüljétek és üljöngjétek, mert nagy lesz a menyben a ti jatazatok!” (Mt 5,10–12)

Amikor azon az éjjelen 1957 Advent harmadik vasárnapjának vigíliáján elindult (mirt a nyomozati anyagból is kiderült a nemételes állítólagos) halalkó beteghez, hiszen fondorlatos módon hívták el; 6 tette a dolgát! Nem mondta, hogy féradt vagyok, majd holnap reggel meglátogatom, hanem rögtön útnak indult! Az doboghatott szívében: „Itt vagyok Urunk! – Szóltál, haljja a te szolgáló!” – ahogy Sámuel meghívásánál olvashatjuk a Szentírásban.

Megyek, hiszen vársz, hogy segítsék a betegek, hogy ott legyen vele. Imádkozzok érte s ehelyek hozzá, hogy te erőshes meg őt a szentségekben mielőtt magadhoz szóltod. Leírni is szárnny, milyen kegyetlenséggel 32 késszúrással oltották ki életét... miközben szeretve védte az Eucharisztóban jelen lévő Úr Jézust, és a halalkó beteg lelkének megmentése járhatott a fejében...

A hitoktatás és hitre nevelés, az ifjúsági pasztoráció, a szentmise, a szentségek kiszolgáltatása, a szentbeszédre való készület, a gyóntatás, lelővezetés, a betegellátás, a szolgálathétség s az igazságosság testi-lelki cselekedeteinek konkrét tettekben való megnyilvánulása határozta meg életét egy olyan korban, amikor a diktatúra számos ember, család és lelkipásztor életét félemfette meg vagy akarta megkeseríteni.

Brenner János atya 1957 adventjének vértanúja. Megható az a szokás, a híveknek mindmáig élő megemlékezése, hogy azon az őt településen, ahol több mint 60 esztendeje szolgált, az adventi kocsorin harmadik gyertyaként vörös színt helyeznek el, s gyútanak meg Hősies vértanúságára és áldozatos, önfeláldozó szeretetére megemlékezve, mert ő Jézus példáját követte és élte meg úgy, ahogy az evangélium szavai hirdetik: „Senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint, aki életét ajándékozta barátaiért.” (Jn 15,13)

Sóska Zoltán

A nagyheti szertartások rendje templomunkban

Március 25, Virágvasárnap

7 óra: ünnepi szentmise

8.30 óra: ünnepi szentmise és barkaszentelés Bazitán

10 óra: ünnepi szentmise és barkaszentelés

18 óra: ünnepi szentmise

Március 26, Nagyhétfő

7 óra: szentmise

Március 27, Nagykedd

18 óra: szentmise

Március 28, Nagyszerda

8 óra: szentmise

Március 29, Nagysütőtök

18 óra: szentmise az utolsó vacsora emlékére

19-20 óra: virasztás, közös imaóra

20-21 óra: virasztás, csendes imaóra

Március 30, Nagypéntek

8 óra: Olvasmányos imaóra és Reggeli dícséret

9 óra: dramatizált kereszti ájtatosság

15 óra: ünnepi liturgia Urunk halálának emlékére

19 óra: Zalaegerszeg város keresztútja a Nagytemplomtól a Kálváriáig

Március 31, Nagyszombat

8 óra: Olvasmányos imaóra és Reggeli dícséret

8-15.30 óra: lehetőség a Szent Sír Megogatására

20 óra: Húsvéti vigília

Április 1, Húsvétvasárnap

7 óra, 10 óra és 18 óra: ünnepi szentmise

8.30 óra: ünnepi szentmise Bazitán

Április 2, Húsvéthétfő

7 óra, 10 óra és 18 óra: ünnepi szentmise

8.30 óra: ünnepi szentmise Bazitán

BRENNER JÁNOS

boldoggá avatási ünnepe

2018. MÁJUS 1.

A Szombathelyi Egyházmegye szeretettel hív mindenkit Isten Szolgája Brenner János boldoggá avatási ünnepére.

Időpont: 2018. május 1.

Helyszín: Szombathely, a Székesegyház előtti tér

*„Az Istent szeretőknak minden a javukra válik”
(Róm 8,28)*

